

תת"ע 9061/05/20 - מחמוד גאנם נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 9061-05-20 מדינת ישראל נ' מחמוד גאנם
תיק חיצוני: 10155260093

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	מחמוד גאנם
נגד	מדינת ישראל
משיבים	

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 11.2.21 (להלן: "פסק הדין").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של שימוש בטלפון, ונגזר עליו קנס בסך 1,400 ₪.
3. ב"כ המבקש טען כי המבקש הגיש בקשה להישפט אך לא הומצא לו זימון לדיון. טען כי ביום 22.6.21 התקשר המבקש לברר אם נקבע לו מועד לדיון ואז הופתע לגלות כי נשפט בהיעדר. טען כי מפנ"א פעלה בניגוד לחוק בכך שלא שלחה למבקש אישור על קבלת פניה ואף לא הזמנה לדיון וכתב אישום. טען כי המשיבה לא טרחה לצרף מסמך המעיד על הזמנת המבקש לדיון וכי גם בצילום חומר החקירה לא נמצא אישור מסירה לא למבקש ולא באמצעות ב"כ. טען כי המבקש כופר בעבירה המיוחסת לו. טען לקיומם של כשלים ראייניים בדו"ח, וטען שאין התייחסות למצב התנועה בכביש, למרחק בין רכב הנאשם לרכבו של עורך הדו"ח ולא פורטו נסיבות עצירת הרכב. לאור האמור ועל מנת למנוע עיוות דין ביקש ליתן למבקש יומו בבית המשפט.
4. ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי הבקשה הוגשה לאחר המועד האמור בסעיף 130(ח) לחסד"פ ובית המשפט רשאי לדון בבקשה רק אם הוגשה בהסכמת תובע. טענה כי זימון לדיון נשלח למבקש בדואר רשום לכתובתו הרשומה במשרד הפנים וחזר בציון "לא נדרש", וחזקה שנמסר כדיון.
5. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לדחות הבקשה.
6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין

בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדין או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 איטליא נ' מ"י, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 סאסי נ' מ"י, ניתן בתאריך 28.11.13).

בקשה על פי סעיף 130(ח) יש להגיש בתוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

7. משלוח ההזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 סמארה נ' מ"י, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 קריב נ' מ"י, 20.1.15).

מאישור המסירה הסרוק בתיק עולה כי הזימון לדין בתאריך 11.2.21 נשלח לכתובתו של המבקש, ומשסירב המבקש לקבלו הודבק דבר הדואר על דלת ביתו בתאריך 29.6.20. מכאן, שבוצעה מסירה כדין. המבקש לא הוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בו ומכאן שלא הפריך את חזקת המסירה.

בנוסף, מעיון בתיק האלקטרוני עולה כי הודעה על פסק הדין נשלחה למבקש ולאחר ביקור שלישי הודבקה במקום בתאריך 24.2.21, ומכאן שהמבקש אף לא הגיש את הבקשה במסגרת המועדים הקבועים לכך בחוק אלא כשישה חודשים לאחר שנשלח אליו פסק הדין, כאשר מדובר בשיהוי ניכר.

8. מעבר לכך, לא מצאתי ממש בטענות ההגנה שהעלה המבקש. עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבקש, בשים לב לעברו התעבורתי, אינו חורג ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה. בנסיבות אלה, לא מצאתי כי הותרת פסק הדין על כנו תגרום למבקש עיוות דין.

9. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

10. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

11. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, י"ג כסלו תשפ"ב, 17 נובמבר 2021, בהעדר הצדדים.